

CELEBRACIÓ PENITENCIAL

QUARESMA 2006

Testimonis de l'Evangelí en un món
globalitzat

MOVIMENT CRISTIÀ COMUNITARI
MOVIMENT DE CRISTIANS DE POBLES I COMARQUES
MOVIMENT DE PROFESSIONALS CRISTIANS

FRATER

MIJAC

ACO

Cant d'entrada

És tan a prop meu, és tan a prop meu,
que fins i tot el puc tocar, Jesús és aquí.
No busqueu Déu en les estrelles,
ni el busqueu en els plecs de la mà.
Molt a prop el tens, un xic amagat,
Ell t'espera en el teu germà.
És tan a prop meu, és tan a prop meu,
que fins i tot el puc tocar, Jesús és aquí.

INTRODUCCIÓ

“Aquest és el nostre Món i aquest és el nostre petit cor. Semblarien dolents, però duen una càrrega profunda de bona voluntat, de set de Veritat, de fam de Vida i de Déu.

Els signes dels temps, malgrat tantes contradiccions, més aviat són lluminosos, esperançadors. Com diu un proverbi sefardí: “l'hora més fosca és quan està a prop d'apuntar el dia...” (de la carta de comiat del bisbe Casaldàliga).

1ª Lectura.

Els darrers cristians? Fr. Jean-Marie Tillard (†2001),
Ottawa

(QÜESTIONS DE VIDA CRISTIANA núm. 190)

“Som els darrers cristians, nosaltres? Som certament els darrers de tot un estil de cristianisme. No som els darrers cristians. Permeteu-me que acabi aquesta conferència amb una imatge. En la flora de Saint-Pierre et Miquelon, on vaig néixer, hi ha una planta de la qual, allà, tothom coneix el nom llatí tant en singular com en plural: polygonium, polygonia. Que ho fa? Perquè és una planta estranya. Un bell arbust ornamental, amb amples fulles d'un verd molt tendre i amb tiges d'un vermell semblant al de Vlaminck, que té un important paper ecològic: certs ocells de les ribes hi fan el niu, hi habiten els insectes, petits rosegadors viuen entre les seves arrels. Però, ves per on: és una planta tossuda. Si heu plantat un polygonium al vostre jardí o al vostre pati, mai més no us en podreu desfer. Us escarrassareu en va a desarrelar-lo anant fins a les petites arrels més extremes, a tirar-hi verí; tres o quatre anys més tard veureu que un tímid rebrot reapareix al bell mig de la vostra gerdera o entre les lloses del vostre pati. N'hi ha prou amb un ínfim trosset de rizoma que hagi quedat a terra perquè tot torni a créixer. Interrogant-se sobre aquesta vitalitat, els especialistes parlen d'una secreta connivència amb el sol que és purificat i enriquit per les sals minerals que sobreïxen de les arrels del polygonium, i que sembla que ho facin tot per afavorir-ne la supervivència. Quan penso en l'esdevenidor de l'Església penso en els polygonia de la meva infantesa.

Mil vegades he vist com les arrencaven; mil vegades he sentit que els jardiniers es deien l'un a l'altre per sobre llurs tanques «ja s'ha acabat el meu polygonium»; mil vegades he collit gerds i groselles allà on abans anava a admirar com les aranyes teixien llurs teranyines; però... mil vegades he constatat que el polygonium tornava a sorgir. La terra de la meva illa, pobra i escombrada pels vents de l'Atlàntic que la malmenen, ha fet una mena d'aliança amb ell perquè es nega a esdevenir una terra estèril. Així, al fons de tot del seu desig, la humanitat ha fet aliança amb l'Evangelí. Arrenqueu-lo, i algun dia rebrotarà, quan ja no us ho esperàveu. Perquè la humanitat es negarà sempre a estar sense Esperança...

Salm

Cant: Que el vostre amor Senyor no ens deixi mai

Evangelí (Jn 8, 1-11)

Jesús se n'anà a la muntanya de les Oliveres. Però de bon matí es va presentar de nou al temple. Tot el poble acudia cap a ell. S'assegué i començà a instruir-los. Llavors els mestres de la Llei i els fariseus li van portar una dona que havia estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. La posaren allà al mig, i li digueren:

- Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. Moisès en la Llei ens ordenà d'apedregar aquestes dones. I tu, què hi dius?

Li feien aquesta pregunta amb malícia per tenir de què acusar-lo.

Però Jesús es va ajupir i començà a escriure a terra amb el dit. Ells continuaven insistint en la pregunta.

Llavors Jesús es va posar dret i els digué:

-Aquell de vosaltres que no tingui pecat, que tiri la primera pedra.

Després es tornà a ajupir i continuà escrivint a terra. Ells, en sentir això, s'anaren retirant l'un darrere l'altre, començant pels més vells. Jesús es va quedar sol, i la dona encara era allà al mig. Jesús es posà dret i li digué:

-Dona, on són? ¿Ningú no t'ha condemnat?

Ella va respondre:

-Ningú, Senyor.

Jesús digué:

- Jo tampoc no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més.

Pautes de reflexió

- Quins senyals d'esperança veig en el món ?
- Quines llums d'esperança m'esperonen a ser membre de l'església del Crist ?
- Sóc signe d'esperança pels altres en la meua vida de cada dia?
- Quins obstacles poso que dificulten el viure el Regne avui ?
- Quins compromisos puc prendre per fer-lo més present ?
- Quantes vegades l'última setmana he tirat pedres contra un germà o germana, quan me n'hauria d'haver retingut ?

Pregària de perdó (Cant)

"Benvolgut Pare, tornem cecs i cansats.
Fes-nos el do de la teva amistat.
Que visquem sempre la joia del perdó.
Que ocupem sempre un lloc al teu costat.
En les mans teves posem nostre pecat.
Estem segurs del teu amor fidel.
Dóna'ns la força que ens cal per caminar,
cercant humils la teva voluntat.

PARE, JA HO VEUS, HEM PECAT.
PARE, TORNEM A TU.
MIRA'NS, ENS SENTIM FILLS TEUS
PARE, TORNEM A TU.

Ja veus què fàcil ens és tornar a oblidar,
que ets nostre Pare i ens tractes com a fills.
Que no hem de témer, que tu ens vols tal com som.
Només demanes nostra sinceritat.
Ens cal aprendre a sentir-nos a prop teu;
a reconèixer que el teu amor és gran;
sentir-nos lliures en viure com a fills
i dedicar-nos a ser tots més germans."

Pare Nostre (Cant)

Gest de la pedra: es reparteix als assistents, una pedra de riu, en analogia de les que es podien haver llençat sobre la dona de l'evangeli, i per simbolitzar totes les nostres faltes que de vegades sense adonar-nos'en llencem sobre els germans; després de la reflexió, la tornem al seu cabàs original

Absolució

Cant de pau:

Agermanats, anirem caminant
sota un cel ben blau.
Joiosos himnes ressonaran
d'amor i de pau

Cant de comunió

No fixeu els ulls en ningú més que en Ell (x2)
No fixeu els ulls en ningú més, no fixeu els ulls en ningú
més,
no fixeu els ulls en ningú més que Ell.

Només Ell és el camí, la veritat (x2)
No fixeu els ulls en ningú més (x2)
No fixeu els ulls en ningú més que en Ell

Cant de comiat

Gràcies, d'aquesta aurora encesa,
gràcies, d'aquest nou dia clar,
gràcies, perquè els neguits en Vós els puc abandonar
Gràcies, per la paraula vostra,
gràcies, per l'Esperit d'amor
gràcies, perquè estimeu els homes sempre i en tot lloc.